Okresní soud ve F. p. R., případně krajský soud v N. J., schválil opatrovnicky návrh trhové smlouvy, podle níž zamýšlel opatrovanec František K. prodati své nemovitosti. Rekursní soud zrušil z podnětu rekursu manželky zatím zemřelého opatrovance, podaného do těchto usnesení, obě usnesení z důvodu, že úmrtím svéprávnosti zbaveného opatrovance zaniklo opatrovnictví a veškerá působnost opatrovnického soudu.

Nejvyšší soud uložil rekursnímu soudu, by o stížnosti Anežky K. věcně rozhodl.

Důvody:

Jak bylo vyloženo v rozhodnutích bývalého nejvyššího soudu ve Vídni Gl. U. n. ř. čís. 3931 a 5027, jakož i v rozhodnutí tohoto nejvyššího soudu čís. 3501 sb. n. s., nemá smrt opatrovance uvedený zánik podle §§ 249, 282 obč. zák. v zápětí, jde-li o dokončení jednání za života opatrovancova započatého, které nelze beze zřejmé škody pozůstalosti, případně dědiců přerušiti (arg. §§ 1022, 1025 obč. zák.). Neprávem proto rekursní soud napadeným usnesením, používaje nepřípadně ustanovení § 41 lit. f) zákona ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n., zrušil obě vpředu uvedená usnesení jako zmatečná podle § 43 odst. 2 cit. zák.

Čís. 14403.

Zavázal-li se obchodník prodávající výrobek určité továrny této, že výrobky bude prodávati za určenou cenu, nejedná jeho soutěžitel prodávající tytéž výrobky proti dobrým mravům soutěže, oznámí-li ho továrně pro porušení uvedené úmluvy.

(Rozh. ze dne 24. května 1935, Rv III 250/34; důvody viz Úr. sb. 2106.)

Čís. 14404.

Kritika vydaného díla (slovníku), která nesměřuje k tomu, aby posice podniku, který zlehčované dílo vydal, byla v soutěži oslabena, ale je vedena výlučně veřejným zájmem, nespadá pod ustanovení zákona o nekalé soutěži, třebas kritika byla způsobilá poškoditi podnik a kritik si byl vědom této způsobilosti poškození.

(Rozh. ze dne 24. května 1935, Rv IV 471/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2107.)

Čís. 14405.

U osob jmenovaných v § 4 zákona čís. 34/34 Sb. z. a n. nestačí důkaz, že jsou bez zaměstnání, ale rozhodná jest i okolnost, jaké mají příjmy.

(Rozh. ze dne 28. května 1935, R IV 177/35; důvody viz. Úr. sb. čís. 2111.)